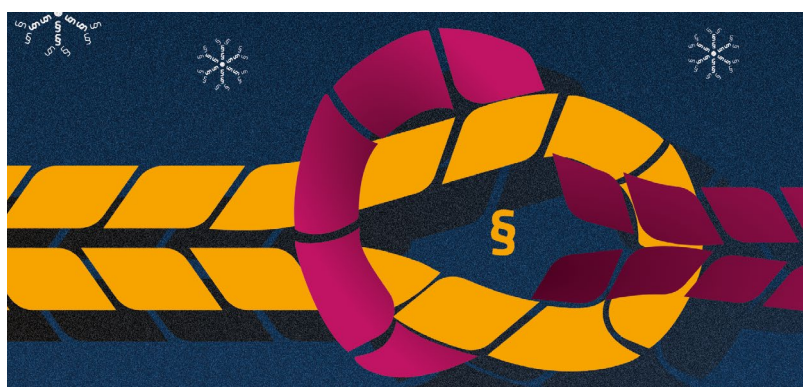

PRZEGLĄD PODATKOWY

12
(416)

grudzień
2025

MIESIĘCZNIK

BŁAŻEJ KUŹNIACKI, JULIANE KOKOTT

Zakaz nadużycia i koncepcja rzeczywistego beneficjenta: jak je rozplątać dzięki podejściu opartemu na zasadach prawa unijnego (i poza nim)

RADOSŁAW PIOTERCZAK, MIROSŁAW PACHUCKI, RAFAŁ ŻELAZNY

Pomoc publiczna w ramach Polskiej Strefy Inwestycji a podatek wyrównawczy według dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 oraz według polskiej ustawy

JĘDRZEJ RUSINEK, WOJCIECH KROK

Zmiana ustawy o podatku akcyzowym – reperkusje orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawie akcyzy od samochodów

www.wolterskluwer.com/pl-pl/solutions/czasopisma/przeglad-podatkowy

CENA 109 ZŁ (W TYM 8% VAT)
INDEKS 371211

Wolters Kluwer

EKSPERCKA ODPOWIEDŹ NA LICZNE WĄTPLIWOŚCI INTERPRETACYJNE I PRAKTYCZNE

PODATKI I OPŁATY LOKALNE PODATEK ROLNY PODATEK LEŚNY Komentarz

Stanisław Bogucki, Paweł Borszowski
Klaudia Stelmaszczyk-Borszowska, Krzysztof Winiarski

WYDANIE 2

 Wolters Kluwer

Komentarz w sposób przystępny omawia przepisy regulujące opodatkowanie podatkami i opłatami lokalnymi oraz podatkiem rolnym i leśnym. Szczególną uwagę poświęcono podatkowi od nieruchomości, który – mimo niemal 35 lat obowiązywania ustawy – wciąż budzi liczne wątpliwości interpretacyjne i praktyczne.

Autorzy odpowiadają m.in. na takie pytania, jak:

- czym różnią się nowe definicje budynku i budowli od dotychczasowych?
- jakie obiekty znalazły się na zamkniętej liście budowli?
- które urządzenia techniczne podlegają opodatkowaniu?
- jak rozumieć „trwałe związanie z gruntem”?
- jakie zmiany zaszły w zakresie zwolnień podatkowych?

W komentarzu wyjaśniono znaczenie autonomicznych definicji pojęć, jak: budynek i budowla oraz roboty budowlane i trwałe związanie z gruntem, scharakteryzowano także nowe kategorie obiektów kwalifikowanych jako budowle.

Publikacja przeznaczona jest dla praktyków prawa – sędziów, radców prawnych, doradców podatkowych, aplikantów oraz studentów kierunków prawniczych i administracyjnych. Będzie również pomocna pracownikom administracji publicznej zajmujących się wymiarem i poborem podatków lokalnych.

Z recenzji prof. dra hab. Pawła Smolenia:

„Od wielu lat podatnicy, organy podatkowe, sądy administracyjne borykają się z szeregiem problemów praktycznych związanych m.in. z pojęciem budynku, budowli oraz właściwą klasyfikacją określonych obiektów do ustawowych ram zakresu przedmiotowego opodatkowania. Niestety wyłaniające się tutaj kontrowersje wpływają również na znaczące rozbieżności w sądowej linii orzeczniczej. Autorzy Komentarza nie uciekają od tych problemów. W sposób przystępny dla czytelnika omawiają i porządkują poszczególne zagadnienia. Dodatkowo na uwagę zasługuje właściwa ilustracja harmonogramu zachodzących zmian (np. w postaci tabelki)”

TEMAT MIESIĄCA

Błażej Kuźniacki, Juliane Kokott

Zakaz nadużycia i koncepcja rzeczywistego beneficjenta: jak je rozplątać dzięki podejściu opartemu na zasadach prawa unijnego (i poza nim)

czytaj na s. 17

Drodzy Czytelniczki i Czytelnicy, w grudniowym numerze naszego miesięcznika publikujemy polską wersję drugiej części cyklu zamieszczonego na łamach „Bulletin for International Taxation” – flagowego czasopisma IBFD. Kontynuując swoje rozważania, Autorzy podejmują próbę rozplątania koncepcji rzeczywistego beneficjenta i zasady zakazującej nadużycia praw podmiotowych w prawie UE (zakaz nadużycia) dzięki zastosowaniu podejścia opartego na zasadach prawa. Porównano w nim ich podstawowe elementy składowe, zakres i cel BO oraz zakazu nadużycia. Z tego porównania wynika wyraźne rozróżnienie między BO a zakazem nadużycia w prawie unijnym. Mamy nadzieję, że oba artykuły okażą się nader przydatne dla polskich praktyków prawa podatkowego oraz naukowców i studentów. Komentowany na łamach tego numeru wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 17.05.2023 r., C-105/22, w sprawie akcyzy od samochodów osobowych przyczynił się do zmiany linii orzeczniczej, a wraz z nią do podjęcia zmian legislacyjnych w podatku akcyzowym. Wprowadzone zmiany nie zapewniły jednak bezsprzecznej zgodności z przepisami prawa UE i niestety nie zabezpieczają przed wystąpieniem kolejnych sporów przed TS w przyszłości. Omawiamy także implementację przez Polskę przepisów dyrektywy Rady (UE) 2022/2523, wskazując na konieczność weryfikacji dotychczasowej praktyki kwalifikowania pomocy publicznej w formie zwolnień podatkowych oraz na potrzebę jednolitego traktowania różnych form pomocy publicznej w kontekście przepisów o opodatkowaniu wyrównawczym. Podejmujemy również zagadnienie kosztów wspólnych, przedstawiając aktualne stanowisko organów podatkowych. W szczególności dotyczy to przedsiębiorstw strefowych, które funkcjonują w ramach zezwoleń strefowych bądź decyzji o wsparciu udzielanych w reżimie Polskiej Strefy Inwestycji. **Drodzy Państwo, z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia życzymy Państwu radosnego świątecznego czasu z najbliższymi, a w Nowym Roku zdrowia i spełnienia marzeń. Niech ten wyjątkowy czas przyniesie Państwu energię do realizacji planów w nadchodzącym roku.**

Radosław Pioterczak, Mirosław Pachucki, Rafał Żelazny

Pomoc publiczna w ramach Polskiej Strefy Inwestycji a podatek wyrównawczy według dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 oraz według polskiej ustawy

- Czy pomoc publiczna udzielana w formie zwolnienia z podatku dochodowego w ramach programów SSE i PSI powinna być kwalifikowana w sposób tożsamy z pomocą w formie grantów czy dotacji?
- Jak przyjęty sposób prezentacji pomocy publicznej w księgach rachunkowych wpływa na kalkulację efektywnej stawki podatkowej dla celów podatku wyrównawczego?

czytaj na s. 34

Jędrzej Rusinek, Wojciech Krok

Zmiana ustawy o podatku akcyzowym – reperkusje orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawie akcyzy od samochodów

- Czy obecne przepisy ustawy o podatku akcyzowym, uzależniające możliwość zwrotu akcyzy od braku rejestracji pojazdu, są zgodne z zasadą proporcjonalności i swobodnego przepływu towarów?
- Dlaczego w świetle wyroku TS C-105/22, P.M., oraz nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym mogłoby być zasadne rozważenie wprowadzenia mechanizmu zwrotu akcyzy proporcjonalnie do okresu użytkowania pojazdu w kraju?

czytaj na s. 44

Mariusz Wcisło, Piotr Wójciak

Koszty wspólne w działalności strefowej

- Czy obecne brzmienie art. 15 ust. 2 i 2a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w wystarczający sposób precyzuje przesłanki „braku możliwości bezpośredniej alokacji kosztów”?
- Dlaczego mogłoby być właściwe wprowadzenie urzędowych katalogów kosztów kwalifikowanych do alokacji pośredniej oraz rekomendowanych kluczy podziału?

czytaj na s. 52

GŁOS DORADCÓW PODATKOWYCH	
Dariusz M. Malinowski	
KSeF a planowane zmiany prawa Unii	3
PRAKTYKA ZAWODOWA	
Jędrzej Owoc	
Opodatkowanie urządzeń technicznych podatkiem	
od nieruchomości do końca 2024 r.	6
PRAKTYKA SKARBOWA	
Tomasz Janicki	
Przedsiębiorstwo w spadku – problemy interpretacyjne	14
TEMAT MIESIĄCA	
Błażej Kuźniacki, Juliane Kokott	
Zakaz nadużycia i koncepcja rzeczywistego beneficjenta:	
jak je rozplątać dzięki podejściu opartemu na zasadach	
prawa unijnego (i poza nim)	17
PODATKI	
Radosław Pioterczak, Mirosław Pachucki, Rafał Żelazny	
Pomoc publiczna w ramach Polskiej Strefy Inwestycji a podatek	
wyrównawczy według dyrektywy Rady (UE) 2022/2523	
oraz według polskiej ustawy	34
Jędrzej Rusinek, Wojciech Krok	
Zmiana ustawy o podatku akcyzowym – reperkusje orzeczenia	
Trybunału Sprawiedliwości w sprawie akcyzy od samochodów	44
Mariusz Wciśło, Piotr Wójciak	
Koszty wspólne w działalności strefowej	52
ORZECZNICTWO	
Iwona Strzelec	
Przegląd orzecznictwa SA	56
Krzysztof Lasiński-Sulecki	
Przegląd orzecznictwa TS	59
AKTUALNOŚCI Z BRUKSELI	
Filip Majdowski	
Aktualności z Brukseli	62

TAX ADVISERS' VOICE	
Dariusz M. Malinowski	
The Polish National e-Invoicing System in the Context	
of the Planned Amendments to EU Law	3
PROFESSIONAL PRACTICE	
Jędrzej Owoc	
Real Estate Tax on Technical Facilities Until the End of 2024	6
TAX AUTHORITIES' PRACTICE	
Tomasz Janicki	
Enterprise in Succession: Interpretation Problems	14
TOPIC OF THE MONTH	
Błażej Kuźniacki, Juliane Kokott	
Prohibition of Abuse and Beneficial Ownership:	
Disentanglement via a Principle-Based Approach	
in EU Tax Law (and Beyond)	17
TAXES	
Radosław Pioterczak, Mirosław Pachucki, Rafał Żelazny	
State Aid Within the Polish Investment Zone and Compensatory Tax	
According to Council Directive (EU) 2022/2523 and According	
to the Polish Statute	34
Jędrzej Rusinek, Wojciech Krok	
Amendments to the Excise Tax Act: Repercussions of the Court	
of Justice's Judgment on Excise Tax on Cars	44
Mariusz Wciśło, Piotr Wójciak	
Common Costs in Business Activity in a Special Economic Zone	52
COURTS' DECISIONS	
Iwona Strzelec	
Administrative Courts' rulings: review	56
Krzysztof Lasiński-Sulecki	
CJ rulings: review	59
NEWS FROM BRUSSELS	
Filip Majdowski	
News from Brussels	62

Dariusz M. Malinowski

KSeF a planowane zmiany prawa Unii

Zacznijmy rozważania od uwag, które jawić się mogą wręcz jako truizm, ale mają znaczenie dla dalszych argumentów i kontekstów. Członkostwo Polski w Unii Europejskiej wiąże się z różnymi konsekwencjami, także prawnymi. Prawo Unii – zarówno pierwotne, jak i wtórne – charakteryzuje się nadrzędnością względem prawa państw członkowskich, a nawet bezpośrednią skutecznością przepisów znajdujących zastosowanie do obywateli państw członkowskich i samych tych państw. W różnych obszarach przejawia się to w sposób mniej lub bardziej jednoznaczny i bezpośredni, a jednym z tych, w których mamy do czynienia z kompletnymi i jednoznacznymi regulacjami i procedurami, jest VAT. Dyrektywa Rady 2006/112/WE z 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ – dalej dyrektywa 2006/112/WE – jest fundamentalnym aktem prawnym UE, który ustanawia jednolity system VAT we wszystkich państwach członkowskich. Najogólniej ujmując, w przypadku konfliktu między przepisami krajowymi a dyrektywą 2006/112/WE organy podatkowe oraz sądy krajowe są zobowiązane do stosowania przepisów tej dyrektywy, a obywatele i przedsiębiorcy mogą powoływać się bezpośrednio na jej przepisy przed sądami krajowymi, jeśli państwo członkowskie nie wdrożyło jej prawidłowo. Państwa członkowskie mogą zachować pewien zakres autonomii legislacyjnej w zakresie określonym w samej dyrektywie lub w trybie indywidualnych decyzji właściwych organów UE. „Państwa członkowskie nie mają prawa ustanawiać dalej idących ograniczeń niż te, które wynikają z dyrektyw Rady, te zaś ograniczenia, które ustanowiły, są w świetle nadrzędności dyrektywy – niewiążącymi tak dla podatników, jak i organów państwa” – jak słusznie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z 2.10.2007 r.²

Kolejne – zapewne niezbyt odkrywcze – spostrzeżenie: Krajowy System e-Faktur to zmiany z zakresu VAT. Przepisy art. 106a i n. ustawy z 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług³ – dalej u.p.t.u. – odpowiadają, z uwzględnieniem pewnej tradycji języka tworzenia prawa, stosownym przepisom dyrektywy 2006/112/WE (art. 217 i n.). Artykuł 218 dyrektywy 2006/112/WE stanowi: „Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie uznają za faktury dokumenty lub noty

w formie papierowej lub w formie elektronicznej, które spełniają warunki określone w niniejszym rozdziale.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą, zgodnie z warunkami, które ustanowią, wymagać od podatników mających siedzibę na ich terytorium wystawiania faktur elektronicznych za dostawy towarów i świadczenie usług na ich terytorium inne niż te, o których mowa w art. 262³. To ostatnie zdanie będzie jeszcze przedmiotem rozważań w dalszej części artykułu.

Nie jestem odosobniony w swoim poglądzie, że możliwości ewolucji VAT w aspekcie materialnoprawnym uległy wyczerpaniu, podatek ten dotarł do przysłowiowej ściany, a zmiany, jakie obserwujemy w ostatnich latach, dotyczą kwestii technicznych związanych z dokumentowaniem czynności, ewidencją i raportowaniem. Czy czytaliście lub słyszeliście Państwo o tzw. systemie ViDA? Najpierw rozszyfruję skrót – kryje się za nim projekt *VAT in Digital Age* (VAT w Epoce Cyfrowej). Jest to inicjatywa Komisji Europejskiej, opublikowana 8.12.2022 r., która ma na celu uproszczenie i usprawnienie systemu VAT w erze cyfrowej. Ma to zapewnić, a jakże, oczywiście i jak zwykle, skuteczny pobór podatku od przedsiębiorstw sprzedających towary i usługi online na terenie UE, niezależnie od ich lokalizacji. Jednym z kluczowych elementów pakietu ViDA ma być wprowadzenie obowiązkowego fakturowania elektronicznego oraz cyfrowego raportowania transakcji. Przyjęto założenia merytoryczne, harmonogram, terminy, których – jak to w Unii często bywa – nie dotrzymano, ale nie oznacza to, że projekt całkowicie zarzucono.

Zanim w głowach unijnych biurokratów urodził się ViDA, polscy specjaliści od utrudniania życia podatnikom mieli już własny wizjonerski projekt. W piśmie, które wpłynęło do Komisji Europejskiej 5.08.2021 r., Polska wystąpiła bowiem z wnioskiem o upoważnienie dotyczące szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 218, 226 i 232 dyrektywy 2006/112/WE i wprowadzenia obowiązkowego fakturowania elektronicznego w odniesieniu do wszystkich transakcji dokonywanych przez podatników, które wymagają wystawienia faktury. Zanim w UE zdążono głęboko zastanowić się nad pionierskimi propozycjami Polski, ta pismem z 8.02.2022 r. poinformowała Komisję, że odstępstwo od art. 226 dyrektywy 2006/112/WE nie jest konieczne i że zakres szczególnego środka, którego

¹ Dz.Urz. UE L 347, s. 1 ze zm.

² I SA/Bd 435/07, LEX nr 382129.

³ Dz.U. z 2025 r. poz. 775 ze zm.

dotyczy wniosków, będzie ograniczony do podatników **mających siedzibę** na terytorium Polski. W głównym wniosku argumentowano, że szczególnie środek przyczyni się do lepszego zwalczania oszustw związanych z podatkiem od wartości dodanej i uchylania się od VAT, że będzie znakomicie uzupełniał się z już wprowadzonym obowiązkiem elektronicznego raportowania (Jednolity Plik Kontrolny), a wreszcie ułatwi podatnikom wypełnianie ich obowiązków, takich jak wstępne wypełnianie deklaracji VAT i informacji podsumowujących lub szybsze zwroty VAT oraz wypełnienie obowiązków archiwizowania.

Odpowiedzią na wniosek Polski jest decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/1003 z 17.06.2022 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polskę do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 218 i 232 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁴. W sentencji decyzji możemy przeczytać, że ten szczególny środek nie powinien naruszać prawa klientów do otrzymywania faktur papierowych w przypadku transakcji wewnątrzwspólnotowych oraz powinien być ograniczony w czasie, aby umożliwić ocenę, czy jest on właściwy i skuteczny w kontekście jego celów. Sam środek szczególnie polega na tym, że Rada upoważniła Polskę w przypadku podatników mających siedzibę na terytorium Polski do akceptowania wyłącznie tych faktur, które zostały wystawione w postaci dokumentów lub not w formie elektronicznej, oraz do postanowienia, że stosowanie faktur elektronicznych wystawianych na terytorium Polski nie jest uzależnione od akceptacji odbiorcy. Decyzja ma określoną cezurę czasową – środek może być stosowany od 1.01.2024 r. do 31.12.2026 r. Jeżeli Polska uzna za konieczne przedłużenie obowiązywania tego szczególnego środka, została zobowiązana do przedłożenia Komisji wniosku o przedłużenie, wraz ze sprawozdaniem oceniającym skuteczność środków krajowych w zakresie zwalczania oszustw związanych z VAT i uchylania się od VAT oraz w aspekcie uproszczenia poboru VAT. Sprawozdanie to ma zawierać również ocenę wpływu tych środków na podatników, w szczególności tego, czy środki te zwiększają ich obciążenie administracyjne i koszty. W decyzji nie określono terminu na sporządzenie sprawozdania o efektach zastosowanego środka. Z logicznej wykładni przepisu wynika, że najpóźniej ma być ono złożone wraz z wnioskiem o przedłużenie prawa do jego stosowania.

Jak pamiętamy, mamy za sobą jedną nieudaną próbę wprowadzenia KSeF przez poprzednią władzę. Było na tyle blisko, że wszyscy dostawcy programów finansowo-księgowych ponieśli znaczące koszty umożliwiające kompatybilność z KSeF, co skutkowało ogromnymi podwyżkami opłat za licencje w kolejnym roku, czyli przerzuceniem skutków nieudolności władzy na finalnych odbiorców, co w naszym kraju nikogo dziwić nie może. Wszystko rozbiło się o problemy natury

informatycznej, gdyż w zakresie regulacji ustawowych przyjęto trzy nowelizacje ustawy o podatku od towarów i usług: z 29.10.2021 r.⁵, z 16.06.2023 r.⁶ i z 25.07.2025 r.⁷ – wszystkie zatytułowane jako ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Jak wiadomo KSeF ma być wdrożony w dwóch terminach: dla grupy większych podmiotów od 1.02.2026 r., a dla pozostałych – dwa miesiące później, od 1.04.2026 r. Naprawdę trudno, nawet przy maksimum dobrej woli co do zdolności polskiej administracji fiskalnej, założyć uzyskanie jakichkolwiek wiarygodnych danych odnośnie do sprawozdania składanego z wnioskiem o zgodę na przedłużenie stosowania KSeF, a bez tego powinniśmy z końcem 2026 r. zakończyć ten eksperyment na żywym organizmie polskiej przedsiębiorczości.

Równolegle jednak nie próżnuje także administracja unijna. Trwają prace nad projektem ViDA i 21.06.2024 r., na posiedzeniu Rady ECOFIN, instytucji doradczej organów UE, zostały przyjęte jego aktualizacje i nowe terminy realizacji. Co bardzo interesujące z punktu widzenia polskiego podatnika – Unia od początku pracowała nad własnym formatem dokumentów, czyli faktur i sprawozdań. Początkowo nosił on roboczą nazwę PEPOL (z Polską nie miał nic wspólnego). Obecna wersja ViDA wprowadza obowiązek e-fakturowania i cyfrowego raportowania transakcji wewnątrzunijnych w jednolitym formacie EN 16931. Nie mam na tyle wiedzy specjalistycznej, by stwierdzić, czy jest on modyfikacją poprzedniego, czy zupełnie nowym systemem, ale z pewnością nie ma nic wspólnego ze stosowanym w kraju formatem xml, którym posługujemy się już od kilku lat. Od 1.07.2030 r. wszystkie faktury dotyczące transakcji B2B w UE mają być wystawiane w tym formacie, a od 2035 r. standard ten obejmie również faktury krajowe. Oznacza to, że każdy krajowy system e-fakturowania, w tym polski KSeF, będzie musiał być zgodny z unijnymi wymogami.

Zadam teraz jedno z najłatwiejszych pytań, jakie w artykule mogą paść: kto poniesie tego koszty i czy warto inwestować w system, którego żywotność jest czasowo ograniczona? Za 5 lat odczujemy konsekwencje w części transakcji, a za 10 lat system znów zostanie wywrócony. A co jeżeli stanie się tak, że Polska nie otrzyma od Rady (UE) zgody na dalsze stosowanie tego, jak ładnie jest to określane, środka specjalnego? Czy będzie można karać sprzedawców wystawiających faktury poza KSeF? Bo co do nabywców... Ano właśnie, pewien zapobiegliwy podatnik zapytał już Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o takie faktury. W interpretacji indywidualnej z 4.03.2025 r.⁸ Dyrektor KIS zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawcy i uznał, że będzie on uprawniony do odliczenia VAT z faktur wystawionych poza KSeF, wbrew ustawowemu

⁴Dz.Urz. UE L 168, s. 81

⁵Dz.U. poz. 2076.

⁶Dz.U. poz. 1598.

⁷Dz.U. poz. 1203.

⁸0114-KDIP1-3.4012.838.2024.1.MPA.

obowiązkowi. Zaznaczył, że prawo do odliczenia VAT naliczonego wynikającego z faktur jest uzależnione od spełnienia warunków wynikających z przepisu art. 86 ust. 1 u.p.t.u., a także od niezaistnienia przesłanek negatywnych określonych w art. 88 u.p.t.u., gdzie wskazano przypadki, które pozbawiają prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Przepis ten nie wymienia opisanego we wniosku przypadku, gdy podatek naliczony wynika z faktur dokumentujących nabycie towarów i usług, wystawionych wbrew obowiązkowi, bez użycia KSeF jako przesłanki negatywnej, powodującej utratę prawa do odliczenia podatku naliczonego (w sytuacji, gdy faktura odzwierciedla prawdziwe zdarzenie gospodarcze). „Prawidłowo wystawiona pod kątem formalnym i materialnym faktura papierowa, elektroniczna, stanowi spełnienie jednej z przesłanek do skorzystania z prawa do odliczenia VAT. Jej wystawienie bez użycia KSeF nie powoduje jednak tego, że wadliwie wystawiony dokument nie stanowi dowodu istnienia prawa do odliczenia podatku naliczonego”. No pewnie, że tak, i nic innego z dyrektywy 2006/112/WE i z krajowej ustawy o podatku od towarów i usług wyczytać się nie da! Po co więc kolejny raz mieszamy w przepisach, które musimy stosować wprost, tak jak skrótkowo opisałem we wstępnej części artykułu? Czy państwo polskie nie naraża się na śmieszność, tworząc takie prawo, a jednocześnie narażając całą gospodarkę na o wiele większe zagrożenia, umieszczając podstawowe informacje o wszystkich transakcjach w jednym informatycznym worku?

Jakoś mało jest podnoszony w dyskusjach o KSeF aspekt cyberbezpieczeństwa. W miejsce odpowiedzi

stanowiącej konkluzję artykułu powołałam się na informacje, które przetwarzają się przez prasę i portale informacyjne właśnie w chwili, gdy do tej konkluzji się zabieram. Otóż niezależny amerykański think tank, Tax Foundation, opublikował swój coroczny Międzynarodowy Ranking Konkurencyjności Podatkowej. Nie brał i nie bierze tu pod uwagę, by nie zmylić Czytelników nazwą, stawek podatków, lecz uwzględnia ich przejrzystość, stopień skomplikowania, zawartość, niestabilność, liczbę wyjątków od reguł itp., na ile finalnie wspierają lub hamują działania inwestycyjne czy też ogólniej – ekonomiczne, przedsiębiorców. Badano systemy podatkowe 38 państw OECD (czyli wysokorozwiniętych i demokratycznych państw). Polska zajęła w nim smutne, 35. miejsce. W czołówce wszystkie państwa bałtyckie, ale miejsca 9. i 10., co jest dla nas szczególnym powodem do wstydu, zajmują Węgry i Czechy, a za Polską tylko Kolumbia, Włochy i Francja. 10 lat temu byliśmy 10 miejsc wyżej. Politycy szczytą się ostatnio, że Polska jest już dwudziestą gospodarką świata, należymy do świata najpotężniejszych gospodarek. Zapytam tylko: dzięki systemowi podatkowemu czy pomimo niego?

W tym miejscu niech kurtyna opadnie. Koniec. Tradycyjnie życzę Czytelniczkom i Czytelnikom pięknych Świąt Bożego Narodzenia i udanego nowego 2026 roku. Pomimo KSeF.

Dariusz M. Malinowski
Autor jest doradcą podatkowym*

* The author is a tax adviser (Sandomierz, Poland)

REKLAMA

TWOJE KOMPENDIUM WIEDZY O NOWYCH PLIKACH

Od 1 stycznia 2025 r. podatnicy muszą sprostać nowym wymogom raportowym, które obejmują dwa pliki JPK:

- Jednolity Plik Kontrolny Księgi Rachunkowe Podatek Dochodowy (JPK_KR_PD), który rozwija ideę obecnego pliku JPK_KR poprzez dodanie do raportowanych informacji księgowych informacji podatkowych, takich jak podatek dochodowy oraz powiązania z numerami KSeF ID faktur;
- Jednolity Plik Kontrolny Środki Trwałe (JPK_ST_KR), który ma na celu raportowanie danych związanych z aktywami trwałymi oraz niematerialnymi, a także ich amortyzacją, zarówno w wymiarze rachunkowym, jak i podatkowym.

Autorzy poradnika przedstawiają:

- układ strukturalny obu plików JPK oraz wymagania dotyczące poszczególnych sekcji, jak zestawienie obrotów i sald, dzienniki księgowe oraz szczegółowe transakcje,
- proces przygotowania do generowania plików JPK – od analizy wymagań technicznych i organizacyjnych po adaptację istniejących systemów księgowych,
- współpracę biznesu z działami IT i dostawcami oprogramowania księgowego oraz testy generowania plików JPK,
- przykłady problemów oraz praktyczne wskazówki dotyczące ich unikania.

ZAMÓW KSIĄŻKĘ Z RABATEM 20% W KSIĘGARNI PROFINFO.PL W FORMULARZU ZAMÓWIENIA WPISZ KOD: WKCZA20

